

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 016304 16 Uvp
Banjaluka, 27.08.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Vesne Antonić kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Strahinje Ćurkovića kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi K.L. iz M.G. (u daljem tekstu: tužiteljica), protiv akta broj 01/004-5-83/15 od 03.03.2015. godine tuženog Fonda..., u predmetu ostvarivanja prava na medicinsko sredstvo, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 016304 15 U od 11.12.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 27.08.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tuženog za nadoknadu troškova ovog postupka.

Obrazloženje

Pobijanom presudom (stavom 1. izreke) uvažena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tuženog, kojim je odbijena je žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja Fonda ... broj 13/051-9-1943/14 od 11.12.2014. godine i to prvostepeno rješenje je potvrđeno. Tim prvostepenim rješenjem odbijen je kao neosnovan zahtjev tužiteljice za odobravanje nabavke medicinskog sredstva 6020213 TPO 1 „pelene za odrasle“. Stavom 2. izreke pobijane presude odbijen je zahtjev tuženog za nadoknadu troškova upravnog spora, uz obrazloženje da on nije uspio u istom, slijedom čega mu ne pripadaju traženi troškovi koje pri tom nije ni opredjelio u odgovoru na tužbu, shodno članu 49. i 49a. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS).

Uvaženje tužbe i poništenje osporenog akta sud je obrazložio time da iz osporenog akta nije jasno i da se iz obrazloženja istog vidi da tuženi nije pravilno utvrdio činjenice u ovoj upravnoj stvari, niti pravilno primjenio materijalno pravo, jer je izveo zaključak da kod tužiteljice ne postoje dijagnoze bolesti-indikacije za odobravanje traženog sredstva propisane Pravilnikom o pravu na medicinska sredstva („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 114/12, 59/14, 94/14, 100/14 i 61/16 - u daljem tekstu: Pravilnik), iako iz spisa proizilazi suprotno. Ovo stoga što je tužiteljica uz zahtjev od 24.11.2014. godine predala nalog Dom zdravlju M.G. ovjeren istog dana, sa urednom medicinskom dokumentacijom: nalazima i mišljenjima ovlašćenih ljekara i to urologa od 10.08.2012. godine sa kontrolnim nalazima istog od 27.03.2014. godine i od 04.08.2014. godine, kao i nalaze i mišljenja neuropsihijatra od 22.03.2014. godine i od 02.08.2014. godine, u kojima su decidno navedene dijagnoze G80.0 i G80.1 uz konstataciju ovih ljekara specijalista da se kod tužiteljice radi o trajnoj inkontinenciji kao posljedici oduzetosti ekstremiteta usljed doživljenog moždanog udara, a što su upravo indikacije za odobravanje ovog medicinskog sredstva (pelene za odrasle) propisane Prilogom

broj 1. Pravilnika Lista medicinskih sredstava Potpoglavlje 7.2. tačka 7., na što je osnovano ukazano tužbom.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tuženi osporava njenu zakonitost zbog povrede materijalnog prava i povrede propisa o postupku koja je bila od uticaja na rješenje stvari. Citira odredbu člana 58. stav 1. tačka b) Pravilnika koja obuhvata i medicinska sredstva za urogenitalni sistem i inkontinenciju, te dalje citira odredbe Priloga broj 1. Pravilnika, Listu medicinskih sredstava Potpoglavlje 7.2. tačka 7. u kojoj je propisano da pravo na pelene za odrasle imaju lica kod kojih postoji trajna inkontinencija urina i stolice potvrđena nalazom i mišljenjem doktora specijaliste urologa (F73, G80.0, G80.1, G82, G20 i G30.1), u količini od dva komada dnevno, s tim što se nalog izdaje mjesečno, a navedeno medicinsko sredstvo predlaže doktor specijalista fizikalne medicine i rehabilitacije, specijalista urolog i specijalista neurolog. Ne spori sadržaj predate medicinske dokumentacije tužiteljice gdje su zabilježene dijagnoze G80.0 i G80.1, ali tvrdi da se one ne odnose na stvarno oboljenje tužiteljice (moždani udar) čija je posljedica oduzetost ekstremiteta, a to je dijagnoza „st. post. CVI“ koja po Međunarodnoj klasifikaciji bolesti MKB-10 nosi šifru I63 i koja dijagnoza ne spada u medicinske indikacije za odobravanje pelena za odrasle propisane Pravilnikom i Listom medicinskih sredstava, kako je to navedeno u mišljenju Stručnih konsultanata direktora tuženog od 10.02.2015. godine koje je stoga prihvaćeno kao osnov za donošenje osporenog akta. Zbog navedenog predlaže da sud zahtjev uvaži i pobijanu presudu preinači na način da odbije tužbu tužiteljice, te je istovremeno obaveže da snosi sve troškove ovog postupka.

Tužiteljica u odgovoru na zahtjev navodi da je isti neosnovan, te da je nasuprot svojoj predatoj dokumentaciji propisanoj Pravilnikom i Listom medicinskih sredstava Potpoglavlje 7.2. tačka 7., nepravilno, neobjektivno i neobrazloženo mišljenje Stručnih konsultanata direktora od 10.02.2015. godine na kome se zasniva osporeni akt. Ovo stoga što su u predatoj medicinskoj dokumentaciji, konkretno nalazima i mišljenjima urologa i neuropsihijatra, jasno konstantovane dijagnoze koje predstavljaju indikacije za odobravanje pelena za odrasle zbog trajne inkontinencije, a koje stanje je posljedica jakog moždanog udara usljed kojeg je imenovana nepokretna duži vremeni period, često pada u nesvjest, ne može da govori i oduzeta joj je desna strana tijela. Zbog navedenog, a kako je sve to pravilno zaključio nižestepeni sud pobijanom presudom, predlaže da se zahtjev tuženog odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom uvažena tužba izjavljena protiv osporenog akta tuženog od 03.03.2015. godine, jer isti nije zasnovan na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, a prilikom njegovog donošenja povrijeđena su pravila postupka, te je konačno pogrešno primjenjeno materijalno pravo, za što su od strane suda dati valjani razlozi čiju pravilnost tuženi nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Naime, Listom medicinskih sredstava koja je Prilog broj 1. Pravilnika u Potpoglavlju 7.2. tačka 7. propisano je da se medicinsko sredstvo 6020213 „pelene za odrasle“ odobravaju u slučaju medicinske indikacije - trajna inkontinencija urina i stolice potvrđena nalazom i mišljenjem doktora specijaliste urologa (F73, G80.0, G80.1, G82, G20 i G30.1), koje stanje je kod tužiteljice nesporno prisutno, a što su potvrdili ovlašćeni specijalista urolog u nalazima i mišljenjima od 10.08.2012., 27.03.2014. i 04.08.2014. godine, te specijalista neuropsihijatar u

nalazima i mišljenjima od 22.03.2014. i 02.08.2014. godine, decidno navodeći dijagnoze tužiteljice G80.0 i G80.1 koje su nesporno obuhvaćene pomenutom tačkom 7., a što bez valjanog obrazloženja osporenim aktom ne prihvata tuženi.

Tuženi uvažava samo mišljenje Stručnih konsultanata direktora od 10.02.2015. godine (u kojem su od četiri učestvovala dva ljekara, a navedena je specijalnost samo jednog i to pedijatar), pa u osporenom aktu iznosi da su ove dijagnoze tužiteljice posljedica njenog osnovnog oboljenja, moždanog udara koje po MKB-10 nosi oznaku I63 i nije obuhvaćeno pomenutom tačkom 7., što sa aspekta rješavanja predmetne upravne stvari nema nikakvog značaja. Sa aspekta Pravilnika i Liste medicinskih sredstava Potpoglavlje 7.2. tačka 7. nevažno je da li je trajna inkontinencija nastupila kao posljedica osnovnog oboljenja, moždanog udara, kada je evidentno da su usljed istog kod tužiteljice zaostala brojna druga oštećenja organizma, odnosno dijagnoze G80.0 i G80.1 koje predstavljaju medicinske indikacije za odobravanje ovog sredstva potvrđene od strane ljekara odgovarajuće specijalnosti (u ovom slučaju specijaliste urologa i dodatno neuropsihijatra), a ti dokazi za tužiteljicu postoje u spisu, kako je već rečeno, na što je pravilno ukazao nižestepeni sud uvažavajući navode tužiteljice koja u odgovoru na zahtjev potvrđuje da je trajna inkontinencija u vezi sa drugim pomenutim oštećenjima zdravlja kod nje nastala kao posljedica težeg moždanog udara koji ju je nesporno zadesio.

Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nije ostvaren razlog nezakonitosti predviđen u odredbi člana 35. stav 2. ZUS, pa se iz navedenih razloga zahtjev tuženog odbija, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. tog zakona.

Obzirom da je zahtjev za vanredno preispitivanje odbijen, tuženi nema pravo na naknadu troškova ovog postupka koje takođe nije opredjeljeno postavio, pa se stavom 2. izreke ove presude zahtjev za nadoknadu istih odbija kao neosnovan, na osnovu odredbe člana 49. i 49.a) ZUS.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Vesna Antičić

Za tačnost otppravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić